

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Underholdsbidrag til forladte, separerede og frastilte Hustruer og deres Børn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2235 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Tang): Dette Lovforslag er jo egentlig et lille Tillæg til Loven, som vi vedtog i Fjor, om Underholdningsbidrag til uægte Børn. Den store Del af dette Thing ligejom ogsaa den høitærede Justitsminister synes jo at være enige om, at vi forurette Høgtelshustruen med hendes Børn ved at give hende en daarligere Stilling i Samfundet, end vi give et Kvindfolk med Børn, der ere fødte udenfor Høgteskab. Jeg talte den Gang saa godt, og saa varmt, som jeg kunde, for at vi skulde have den Endring med; men her i Thinget modsatte man sig det. Men det var ikke af samme Grund, ærede Medlemmer modsatte sig det. En Del modsatte sig det, fordi de i Birkeligheden ikke brøde sig om det, de vilde have det helt væk; andre modsatte sig det, fordi de vare bange for derved at hindre Loven om Underholdningsbidrag til uægte Børn fra at udkomme, og blandt disse maa jeg ogsaa nævne den høitærede Justitsminister, som lod falde Ord om, at han kunde være til Ginds til enten selv at indbringe et Lovforslag derom eller se med venlige Øine paa, at det kom her ind i Folkethinget. Ærede Medlemmer husk, at jeg den Gang lovede, at det nok skulde komme igjen. Vi vare ikke færdige med den Sag, vi vilde atter tale om den. Derfor har jeg sørget for, at dette lille Lovforslag er kommen frem. Det har kun sex smaa Paragrafer, og da jeg ikke selv er stiv i Familienretten, hvad ærede Medlemmer ville kunne sige sig selv, har jeg sørget for at faae nogle smaa Bedtegninger trykte til de sex Paragrafer, for at jeg ikke under Udtalelserne her saa let kunde komme til at løbe mig en Stage i Livet, da jeg naturligvis ikke kan være inde i alle disse Spørgsmaal, om hvilke man jo ogsaa ser, at Juristerne ere indbyrdes uenige. Hvor uenige vare de Herrer Jurister ikke i Fjor om denne Lov om Underholdningsbidrag? Vi hørte Jurister staa her i Thinget og holde Lovtaler om, hvilken fortrinlig Lov det var, og forklare, hvor mageløs den var; og nu

viser det sig, da den skal bruges, at den har meget store praktiske Mangler. Den Gang opponerede jeg imod de Herrer Jurister i Salen, men de sagde: Hvad forstaar han sig paa det overfor os Jurister! Men vi skulde dog ikke lade os betage vor egen Forstand, fordi de Herrer Jurister behøge at gaa imod og sætte sig paa den høie Hest, som om de begreb Alt. Forrigt kan jeg henvise til, hvad jeg sagde i Fjor om forladte Enter og separerede Hustruer; jeg har i Grunden ikke noget videre at sige og for ikke at gjentage mig selv, vil jeg henvise til de Udtaler, jeg fremkom med i Fjor.

Brockenhuus-Schack: Jeg vil gjøre den almindelige Bemærkning, at Loven af 20de April d. A. om uægte Børn har, saavidt jeg kan skjønne ved at tale med Sogneraadene rundt om i Fyn, vakt stor Misfor- nøielse. Denne Misforføielse skriver sig dels fra den store Uleilighed, som denne Lov har forarsaget; det er jo ogsaa naturligt, thi fra det Øieblik den er fremkommen, kom alle Barnemødrene og vilde have Sogneraadene's Hjælp til at faae Bidragene indfordrede, og saa er det jo selvfølgelig, at dette maa give dem en hel Del Arbejde. Men Misforføielsen skriver sig ogsaa fra, at de have faaet meget betydelige Udgifter, i det Mindste for Øieblikket, af denne Lov; det er nemlig som bekendt den Kommune, hvor Barnesæderen er forsørgelsesberettiget, der er i blåkøje Tilfælde er forpligtet til at yde det Bidrag, som Barnesæderen skulde yde. Jeg tror nu, at disse Klager ere meget overdrevne; thi det er jo en Selvfølge, at den store Uleilighed navnlig vil komme i Begyndelsen, og naar først alle Barnesædere ere udfundne, vil, mener jeg, ogsaa Uleiligheden falde væk, og jeg tror ogsaa, at Klagerne over Omkostningerne derved ville reduceres en Del, idet nemlig i Birkeligheden Hovedforandringen i Loven af 20de April var den, at i Stedet for, at tidligere Barnemoderen, naar hun trængte til at faae Understøttelse til Barnet, henvendte sig til sin egen Kommune, bliver det i Fremtiden til Barnesæderens Kommune, hun skal henvende sig, saa det bliver kun en Forandring af Kommune, det gaar over fra Barnemoderens Kommune til Barnesæderens Kommune, og jeg tror ogsaa i Birkeligheden, at naar der er gaact nogle Aar, vil den Misforføielse, som de fleste vistnok have erfaret, der er paa Landet hos Kommunerne, falde bort. Men jeg maa nu sige, at Faktum er altsaa, at Misforføielse er der til Stede, og jeg tror derfor, det vil blive paa- skjønnet meget af Kommunalbestyrelserne trindt om i Landet, naar man her i Migs-